

Mezinárodní juniorský turnaj v Amsterdamu

V sobotu 8.3.2008 jsme vyrazili s Bárnym z Havířova vlakem do Prahy. Po pár pivečkách s Láďou a Milanem jsme s Bárnym a Kajkou jeli přímo k němu na kolej Hvězda, kde jsme měli přečkat noc. Ráno už plní elánu jsme s napětím čekali až pro nás zbytek přijede a budeme moci vyrazit za velkým dobrodružstvím do Amsterdamu. Cesta byla docela zdlouhavá, i když Michal s Milanem, kteří se u volantu střídali, jeli docela rychle a bez problémů. Během toho jsme si ještě dohodli nějaké nesrovnalosti v systému. Do Amsterdamu jsme dorazili až večer a dá se říct že jsme tak trochu zabloudili, dokud někoho nenapadlo nafotit mapky, které byly všude po městě a přehrát je do notebooku. Pak už jsme cestu docela snadno našli.

V cílové destinaci nás už očekávali Ine s Johnem, naši hostitelé. Ine je zároveň naše NPC (nehrající kapitánka pro neznalé). Ine s Johnem byli na naší českou invazi skvěle připraveni, protože měli snad všechny druhy chipsů, krekrů, čokolád atd., plno vína, 2 přepravky piv a nevím co všechno ještě. Po tom, co jsme se zabavili nějakou hrou jsme ulehli a znavení cestou spali jako dřeva. Milan dole, Láďa, Michal, Jana, Pavla a já v jednom pokoji nahoře a Lukáš s Kajkou v druhém pokoji nahoře. Ine s Johnem se obětovali a přespávali ve svém karavanu. Ráno jsme naprosto bez problémů našli hrací místo. Bylo to u jakéhosi tenisového areálu, taková velmi pěkná a velká kavárna, kde jsme se všechny týmy bez problémů sešli, a po Captains meetingu jsme mohli začít hrát.

Hrálo se systémem, který byl předem naložovaný, tzn. postupně každý s každým. Zároveň jsme každý dostali 15 lístečků, za které jsme si bezplatně mohli pořídit jakékoliv pití od coly, přes pivo až po různé koktejly. Hlavní týmový turnaj trval 4 dny, a vzhledem k tomu že bylo celkem 24 týmů, což znamená 23 zápasů, kdy první tři dny se hrály 6 zápasy a 4.den 5 zápasů. První dva dny se náš tým, tzv. Czech republic white ve složení: kapitán Láďa, Kajka, Bárný a já, držel docela obstojně. Pohybovali jsme se kolem středu. Zatímco druhý tým tzv. Czech republic red ve složení: kapitán Milan, Michal a Jana s Pavlou si vedli skvěle, když dokonce, pokud si dobře pamatuji, figurovali v jednu chvíli i na prvním místě. Avšak poslední dva dny šla výkonnost obou týmu rapidně dolů a tak jsme nakonec skončili až 21. a Milanova squadra byla 9. Jinak na celkové výsledky se můžete podívat zde

http://www.jeugdbridge.nl/index.php?option=com_content&task=view&id=27&Itemid=45 .

V pátek se ještě hrál turnájek týmů, které nepostoupily do semifinále. Já sem hrál s Láďou a jedním maďarským párem, když jsme skončili 6.z 16, Bárný s Kajkou hráli s druhým maďarským párem a Michal s Rosaline a Dánama, zatímco Milan, Jana a Pavla turnaj vynechali. V sobotu se ještě hrál párák, kde dobře dopadli Láďa s Pavlou a já s nějakým Maďarem. Michal s Milanem hráli se sponzorama White Houseu. Musím ještě říct, že jsme měli opravdovou smůlu, protože nás předposlední noc vykradli. Naprosto bezostyšně někdo musel vlézt do pokoje plného spících lidí a ukradl vše co mu přišlo pod ruku. Ine mnoho peněz, naší holandské kamarádce Rosaline ukradli notebook, mobil a Milanovi peněženku se všemi doklady, naštěstí většina věcí včetně notebooků byla nahoře. Každý večer jsme si však užívali velkou zábavu při nějaké hře a skvělém občerstvení.

Cesta zpátky proběhla, až na nějaké ty zácpy v Německu, bez problémů. Do Prahy jsme se dostali těsně před osmou. Závěrem snad jen, že se nám bohužel hlavní turnaj moc nepovedl, ale moje babička vždycky říká, že není každý den posvícení a co nás nezabije, to nás posílí.

Lukáš Teichmann